

og vigtigt Tilfælde anvender en almindelig Regel, som man har anerkjendt for ikke i og for sig at være rigtig.

Monrad: Skjondt den ærede sidste Taler har bemærket, hvad jeg vildestige, vil jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der her ikke er Tale om Udøvelsen af et Monopol, men der er Tale om Udøvelsen af en Egenomsret. Jeg betragter nemlig Museet som Thorvaldsens Arving, og det er altsaa Eieren, som fordrer kun selv at maatte afstøbe sine egne Kunstværker. Fra dette Synspunkt finder jeg, at man skal betragte denne Sag. Jeg skal imidlertid ikke nægte, at jeg havde anseet det onskeligere, om der var indkommet et mere almindeligt Andragende (Ja! Ja!) om en Lovbestemmelse om Afstøbning af plastiske Arbejder, hvorved der tilsikredes vedkommende Eiere i Almindelighed en større Rettighed, end der for Diebliffet tilkommer dem. Men da dette nu ikke er skeet, og da det er aldeles unægteligt, at Thorvaldsens Arbejder have særlig Interesse for Nationen, maa jeg tilraade Thinget at stemme for, at dette Forslag kommer til anden Behandling. Jeg troer virkelig ogsaa, at det paa ingen Maade kan gaae an at mene, at forslidte Afstøbninger skulde have samme Værdi som Afstøbninger, der ere tagne med en særdeles Omhyggelighed, det berøder jo dog saa overordentlig meget paa Detaillen. Jeg troer, at Enhver, som har en forslid og en god Afstøbning staaende i kort Tid i sit Bærelse, vil finde, at der er en stor Forskjel. At paastaac det Modsatte vilde være det Samme, som om man vilde sige, at en god og slet Oversættelse af en Bog skulde have samme Værdi.

Minister Clausen: Det er kun to eneste Bemærkninger, jeg vil tillade mig at tilføie til hvad jeg før yttrede. Den ene Bemærkning sigter til en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts Ake District (Grundtvig), idet han nemlig fremhævede, at der ikke kunde være nogen paalidelig Garantie for, at man skulde kunne vente sig en correctere og fuldkomnere Afstøbning, naar Afstøbningen alene blev overdragen til Bestyrelsen for Museet, end naar den var enhver Afstøbers frie Sag. Jeg kan neppe troe, at dette er den ærede Talers alvorlige Mening, thi jeg vil

ikke tale om, at det er bestemt, at der i Museets Bestyrelse til enhver Tid skal være en Professor, som tillige er Medlem af Kunstacademiet, og som altsaa er den nærmeste Bærge for Museet; men jeg mener dog, at det er utænkeligt, at den Bestyrelse, hvem til hvilkensomhelst Tid Museet vil være overdraget, skulde saaledes tabe Bevissheden om det store Ansvar, som paahviler den, og om det betydningsfulde Kald, den har at udføre, at den ikke skulde drage den yderste Omhu for at lade Afstøbningerne af Thorvaldsens Værker fremtræde saaledes, at de virkelig give et Begreb om Originalerne, og at der altsaa ikke her skulde være en ganske anden Garantie, end naar Sagen var henviist til enhver Gibser, enhver Haandværker, som i Reglen ikke kan antages at ville tage noget andet Hensyn, end at høste den størst mulige Fordeel.

Den anden Bemærkning, jeg har at gjøre, sigter til en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste District (Wilkens) idet han nemlig anførte, at Kunstnerens Rygte kunde blive mere udsat for Misgjendelse ved de mange Efterligninger af Værker, som maatte udkomme i mindre Maalestok og som fordrer en ny Modellering. Det er ganske vist, at saadanne Efterligninger kunne være i højeste Grad ufuldkomne, men jeg mener dog, at Kunstnerne kunne være fuldkomment beroligede med Hensyn til deres Eftermæle; thi det veed dog Enhver, at man ikke kan bedømme en Kunstners egentlige Værd efter en Efterbildning af saadan Bessaffenhed. Der er Tusender af Copier, tagne efter Raphael's Malerier, ligesaa dem, der betales med de højeste Priser, og indtil Godtjobsarbejder, men der er Ingen, som tænker paa at bedømme Raphael efter disse, eller mener, at hans Eftermæle skulde lide ved de sidstnævnte. Det er, som sagt, af yderste Bigtighed, at Afstøbningerne af Thorvaldsens Arbejder saavidt muligt give et i alle Henseender tro og correct Billede af Originalerne.

Wilkens: Jeg skal ikke nægte, at jeg ganske deler det Ansæ, som blev udtalt af den ærede Deputerede for Maribo Amts Ake District (Monrad), at denne Sag havde været indbragt for Thinget i en mere almindelig